

La discreta defensa cívica de l'Estatut

Tothom dona per fet que l'Estatut que va aprovar el Parlament de Catalunya, amb el suport d'un 90% dels seus diputats, serà retallat en el procés negociador a Madrid. Fins al punt que s'assumeix, amb la boca més o menys petita, que el model de finançament aprovat a Catalunya, als efectes d'una mena de concert econòmic, no tornarà del seu pas per Madrid.

Mentre les formacions polítiques s'embranquen en aquesta lluita, i mentre a Espanya els sectors civils, militars i jurídics més diversos envien contínuament missatges d'oposició rotunda a la proposta catalana, a Catalunya la mobilització social en favor del text català ha estat, fins al moment, mínima, si no inexistente.

Tot i l'absència de mobilitzacions socials, val a dir que des que es va aprovar el projecte d'Estatut per a Catalunya, el 30 de setembre passat, hi ha hagut un degoteig de suports i adhesions al text. La Conselleria de Relacions Institucionals i Participació, encapçalada pel conseller Joan Saura, no ha escatimat esforços fins a aconseguir recopilar, de moment, el suport de prop de 570 ajuntaments, que representen el 88,5% de la població de Catalunya. Entre aquests hi ha els de les principals ciutats catalanes (girebé la totalitat de capitals de comarca). També hi ha suports i adhesions d'altres ens locals com el de les quatre diputacions catalanes i el de diverses entitats municipals. A tall d'anècdota, destaca el suport que ha donat l'Ajuntament de Sant Andreu de Llavaneres, l'alcalde del qual és Víctor Ros, del PP, que governa en coalició amb el PSC.

Entre les adhesions recopilades per la Conselleria de Relacions Institucionals també hi ha les corresponents a prop de 950 entitats de diversos sectors socials, econòmics i culturals.

Desmobilitzats a l'espera que algú es mogui. Malgrat les adhesions que ha aconseguit el projecte de nou Estatut de Catalunya, aquests suports no gens despreciables no han anat acompanyats de mobilitzacions socials que contrarestin les intenses campanyes de

L'aprovació de la proposta d'Estatut de Catalunya, el passat 30 de setembre, havia d'anar seguida de mobilitzacions d'entitats socials i del món municipal. Però malgrat algunes iniciatives, el front civil que havia de reforçar el pes negociador català a Madrid no ha passat, fins ara, d'un discret segon terme.

El conseller de Relacions Institucionals i Participació, Joan Saura. Des del seu departament, el Govern ha recopilat adhesions a favor del projecte de nou Estatut de Catalunya de prop de 570 ajuntaments i 940 entitats.

desprestigi de l'Estatut orquestrades per amplis sectors polítics i mediàtics espanyols. El llarg procés de redacció i negociació del text ha generat certa apatia en la societat catalana. Totes les formacions polítiques reconeixen que l'allargassament del debat ha provocat un cert esgotament en amplis sectors socials. Potser per això mateix, fins ara, cap entitat ni organització social no ha volgut ser la primera a intentar posar en marxa una campanya de mobilització i córrer el risc d'aconseguir un èxit escàs que podria girar-se en contra de l'objectiu de donar suport al nou Estatut català.

Potser la poca capacitat que els partits polítics catalans estan mostrant per mantenir una estratègia unitària en la nego-

ciació de l'Estatut a Madrid ha afavorit en part aquesta certa desmobilització. La manca d'unitat d'acció fins i tot s'ha acabat reflectint també en l'àmbit social. De moment, ja s'han constituït dues plataformes cíviques, la Plataforma Respecte per Catalunya i la Plataforma pel Dret a Decidir.

El 27 d'octubre es va presentar a la seu d'Òmnium Cultural la Plataforma Respecte per Catalunya. Aquesta iniciativa, promoguda per diverses entitats socials, culturals, esportives, professionals i sindicals (el mateix Òmnium, l'Ateneu barcelonès, el Barcelona CF...), es va marcar com a objectiu el seguiment del procés d'aprovació del nou Estatut de Catalunya, al qual dona suport explícit.

De moment, però, aquesta plataforma no té intenció de fer cap mobilització, sinó que es manté "vigilant", diuen, a l'espera de veure com evoluciona el procés de negociació. Això sí, Òmnium Cultural, una de les entitats integrants d'aquesta plataforma, vol posar en marxa una campanya informativa per difondre els punts essencials de la proposta estatutària catalana.

Manifestació el 18 de febrer. No va ser fins a la setmana passada que es va anunciar la convocatòria d'una mobilització. En la presentació, el dijous 12 d'aquest mes, d'una altra plataforma, la Plataforma pel Dret a Decidir, es va convocar una manifestació per al proper dissabte 18 de febrer, a dos quarts de sis del vespre a Barcelona, sota el lema "Som una nació i tenim el dret de decidir". Aquesta concentració serà l'acte central de la campanya de mobilització que impulsa aquesta plataforma, i que té el suport d'un centenar d'entitats. L'objectiu d'aquesta iniciativa és demanar que es respectin les decisions polítiques que prengui Catalunya a través de les seves institucions. La data de la convocatòria, segons ha anunciat la mateixa Plataforma, pot variar segons l'evolució del procés de negociació.

De moment, les dues plataformes continuen treballant per separat. I per la seva banda, Òmnium Cultural no es planteja integrar-se a la nova Plataforma pel Dret a Decidir, ja que considera que una mobilització d'aquest tipus no respon al procediment més adequat d'afavorir el procés de negociació de l'Estatut i que la diversitat d'entitats que integren aquesta altra plataforma en desdibuixa els objectius.

Pel que fa a altres organitzacions socials, com les sindicals, comercials, empresarials, les mobilitzacions a favor de l'Estatut continuen sent inexistents i no van més enllà de les adhesions a manifestos i declaracions.

Mentre l'anomenada "societat civil" espera el resultat de les negociacions polítiques a Madrid, de Ponent enllà arriben cada dia missatges inequívocament clars sobre el futur de l'Estatut. Caps militars, alts magistrats, dirigents polítics, empresarials... Tots hi diuen la seva pel broc gros. I aquí, s'entomen.

Enric Rimbau

"Más nacionalismo, menos libertad"

EL CIRC DE LA FAMILIA BRUNETTI

Envieu les vostres perles a circbrunetti@eltemps.net

Benvolguts "coespectadors" d'aquest meravellós i enlluernador circ de la família Brunetti, avui us volem proposar de fer una petita incursió en el terreny de l'anàlisi popular recreativa. Tot això per poder, en acabat, deixar anar un "oohh!" d'admiració incondicional per l'August més gran sota la carpa (anava a escriure "caspa") de la Brunetti: en Losantos –em permet que li digui senyor Jiménez, oi?–. D'aquesta manera volem també trencar una llança per la professionalitat del senyor Jiménez, a qui alguns poca-soltes, acusen de desestructurat i d'anar dient frases sense solta ni volta en una espiral de subordinades que desafia els límits de la il·lustre llengua cervantina.

Anem al cas. Tertúlia matinal del dia 10. El senyor Jiménez comença el procés finíssimament mesurat d'una demostració. Premisses:

"El concepto de ciudadano va unido al concepto de nación. [...] La nación española compuesta por todos los españoles, todos libres, todos iguales ante la ley [...] es la que garantiza la libertad individual."

Aquí ho tenim, el ciutadà Jiménez acaba d'establir, amb tres veritats de manual (*) les premisses del seu sil·logisme moralitzant. Fase 2: Conclusió piro-tècnica.

"Por eso, si se cargan España, se cargan la libertad..."

Per als poc atents, "cargarse España" és exactament el que pretén el nou Estatut català, segons el ciutadà Jiménez repeteix incansablement. Us serveix la pista? No? No patiu, és normal. "Costa seguir els mestres" com va dir Igor (l'acòlit del doctor Frankenstein). Però avancem, la festa lògica continua. Fase tres: Repicó.

"...Y por eso donde hay mas nacionalismo hay menos libertad."

Ja ha sortit! Ningú no creia que fos possible, però aquí està. La lògica equilibrista del ciutadà Jiménez ha aconseguit, una vegada més, de volar des del trapezi, fer el triple salt i caure de peus..., sobre els nacionalismes! No em direu que no ho trobàveu a faltar. No us atabaleu provant d'entendre el procés lògic, tant li fa, amb un vol tan majestuós cal una caiguda espaterrant com aquesta. L'orquestra ho remarca amb vents i percussions i el ciutadà Jiménez aprofita que té el públic rendit per obsequiar-nos amb una propina que posa el llacet a la feina:

"La utilización de la lengua por parte de estos proyectos totalitarios es idéntica a la de la religión islámica en el régimen de los ayatolás o de la ideología comunista en las dictaduras de izquierda."

Ara sí, un parell d'exemples ben acolorits, i ja se'n pot anar satisfet d'haver estat a l'altura que requeria la cosa. I de la tècnica, què me'n dieu? Precisa, neta, exacta. A mi em recorda (i no sé per què) el pare Mariano que em donava catequesi quan jo era mainada i ell estava en la feina de fer-me combragar.

* Si no trobeu el manual on es diu això, consulteu *Principios fundamentales del movimiento* i cerqueu l'entrada "Una, Grande, Libre". De res.

Lluís Montserrat

Col·labora amb la família Brunetti! i guanya una cartera encoixinada per a l'ordinador

Ajuda'ns a trobar les millors perles del Circ de la família Brunetti. Feu-les arribar a circbrunetti@eltemps.net (en qualsevol format: vídeo, text o arxiu sonor) o, per fax, al 932 384 263, amb les dades de la "troballa" (mitjà, data, secció, programa, autor...)